نشریه فرهنگ و ارتقای سلامت فرهنگستان علوم پزشکی
سال چهارم، شماره دوم، تابستان ۹۹ صفحات ۱۸۸ تا ۱۹۲

دیدگاه

دانشکده بهداشت: جهت‌گیری‌های آینده برای آموزش

الهام شکیبازاده[1*]، امیرحسین تکیان[2]، علی اکبری ساری[3]

چکیده

زمینه و هدف: نیازهای جامعه در حوزه سلامت عمومی به سرعت تغییر می‌کند. دانشکده‌های بهداشت باید دانشجویان خود را برای دنیای همواره در حال تغییر آماده کنند. اما همچنان ارزش و مسئولیت اصلی بهداشت عمومی، تعهد نسبت به سلامت مردم است. این مقاله با مروری بر چالش‌های روز و وظایف دانشکده‌های بهداشت به ژرف‌اندیشی در حوزه‌های ضروری برای تدریس در دانشکده بهداشت می‌پردازد.

روش: در این مطالعه از انواع مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی استفاده شده است.

یافته‌ها: چند اصل مهم فرایند بازنگری برنامه‌های درسی رشته‌های بهداشت عبارتند از: تغییر در روش‌های قدیمی برگزاری کلاس، توسعه شایستگی‌ها و مهارت‌های در عرصه، ایجاد فرصت اجرای پروژهای مشترک و بین رشته‌ای و تداوم آموزش. موضوعات ضروری برای آموزش در دانشکده بهداشت به شرح زیر است: حل مسئله، چگونگی کارکرد نظام سلامت، توسعه مهارت‌های رهبری، مدیریت و کار گروهی، سلامت جهانی، سیاست‌گذاری، علم توسعه، روش‌های تحلیل داده، تکنولوژی و اطلاعات، اقتصاد سلامت، ارتباطات، پژوهش‌های مشارکتی مبتنی بر جامعه، و اخلاق. با نگاهی به چشم‌انداز آینده، پیشرفت و دگرگونی در آموزش در دانشکده بهداشت می‌تواند فرصت بی همتایی برای دانشجویان فراهم کند تا بتوانند از عهده چالش‌های سلامت در جمعیت عمومی در طول دهه‌های بعد برآیند.

نتیجه‌گیری: دانشکده بهداشت برای پاسخگویی به علوم جدید و نیازهای متفاوت و فرصت‌های رشد، نیاز به حرکت در مسیر تکاملی دارد. برای بهبود وضعیت سلامت در جامعه، لازم است از طریق آموزش‌های نظری و عملی به روز و اجرای پژوهش‌های اصیل، متخصصان با کیفیت در حوزه بهداشت تربیت کنیم.

کلید واژه‌ها: آموزش بهداشت، بهداشت همگانی، مدرسه‌های عالی بهداشت

مقدمه

هسته اولیه دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۱۹ با تأسیس کرسی انگل شناسی دانشکده پزشکی شکل گرفت و در طول زمان با پیوستن کرسی‌های بهداشت و بیماری‌های گرمسیری به کرسی انگل‌شناسی و ادغام آن‌ها با انستیتو پارازیتولوژی و مالاریولوژی، نهایتاً در تیرماه ۱۳۴۵به صورت رسمی با عنوان دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی در دانشگاه تهران وقت تأسیس شد. طی بیش از نیم قرن مشارکت بنیادین در بهبود سلامت مردم ایران و منطقه، دانشکده بهداشت تغییرات ساختاری، عملکردی و مأموریتی گوناگونی را شاهد بوده است، اما همواره به عنوان قطب آموزش و پژوهش حوزه‌های پرشمار سلامت عمومی در کشور عمل نموده و بی‌اغراق در ایجاد، بالندگی و رسمیت بخشی به رشته‌های تخصصی سلامت به عنوان مرجع رسمی استناد علوم بهداشتی در کشور شناخته شده است (۱)؛ تا آن جا که واژه دانشکده بهداشت برای فعالان نظام سلامت کشور معادل دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران شناخته می‌شود. به عنوان نهاد مرجع علمی و ملی سلامت عمومی‌کشور، در طول دهه‌های گذشته و بنا بر مقتضیات زمانی و به منظور پاسخگویی به نیازها و تقاضای جامعه، تغییرات زیادی در دانشکده بهداشت به وجود آمده است. اولین گروه‌های آموزشی این دانشکده، به منظور آموزش پاسخگو به مشکلات بهداشت عمومی‌در آن زمان ایجاد شد.

نیازهای جامعه در حوزه سلامت عمومی به سرعت در حال تغییر است؛ همانطور که تعیین‌کننده‌های این نیازها هم تغییر می‌کنند. سلامت مردم

۱. * نویسنده مسئول: دانشیار گروه آموزش و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران
۲. گروه سلامت جهانی و سیاست‌گذاری عمومی، دانشکده بهداشت، مرکز تحقیقات عدالت در سلامت، گروه علوم مدیریت و اقتصاد بهداشت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران
۳. استاد گروه مدیریت و اقتصاد سلامت، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران

[Downloaded from ijhp.ir on 2026-11-24]

به شدت تحت تأثیر تحرکات اجتماعی و سیاسی، پیشرفت‌های فن‌آوری، و تحولات محیطی قرار گرفته است. به علاوه سلامت به عنوان موتور محرکه جوامع پایدار شناخته می‌شود که لازم است در تربیت متخصصان بهداشت به آن توجه شود (۲). امروزه متخصصان حوزه سلامت عمومی، باید با چالش‌های سلامت شامل گرمایش زمین، افزایش جمعیت سالمندان، تهدیدها و بحران‌های طبیعی و دست ساخته بشر از جمله خطرات بیولوژیکی و همه‌گیری‌های میکروبی و ویروسی، شهرنشینی و موضوعات زیست‌محیطی دست و پنجه نرم کنند. برخی از این موضوعات، در ابتدای هزاره سوم و حدود دو دهه پیش، حتی در مسیر توجه بهداشت عمومی نبودند، در حالی که مثلا صد سال پیش هرگز به آن‌ها فکر نمی‌شد. دانش‌آموختگان امروز، با دنیایی بسیار متفاوت از دنیای پیشکسوت‌های خود روبرو هستند. امروزه چالش اصلی ما در دانشکده بهداشت فکر کردن به این است که چگونه دانشجویان خود را برای دنیای سرشار از نادانسته‌ها و هماره در حال تغییر آماده کنیم، درحالی‌که سازوکار و روش‌های آموزش، برای لحاظ این تغییرات، باید تغییرکند و پژوهش برای پاسخ به نادانسته‌های ضروری آن، لازم است مهیا و به‌روز گردد. نکته‌ای که نباید فراموش شود این است که با وجود تغییرات اجتماعی غیرقابل پیش‌بینی و بزرگ در دنیای امروز، همچنان ارزش و مسئولیت اصلی بهداشت عمومی، تعهد نسبت به سلامت مردم است. مسئولیت بزرگ ما در دانشکده بهداشت این است که مطمئن شویم نیروی کار آینده بهداشت عمومی را به نحوی تربیت می‌کنیم تا بتوانند با چالش‌های روز بهداشت عمومی و همچنین چالش‌های دهه‌های آینده به خوبی روبرو شوند.

اهمیت سلامت جهانی روزافزون است. مرزبندی‌های سفت و سخت بین مشکلات ما و مشکلات جهان، به مرور بی‌اهمیت و بی‌معنی می‌شود؛ عوامل عفونی به راحتی می‌توانند سوار هواپیما شوند و عرض دنیا را سفر کنند، و همانند جهان‌گیری کنونی کرونا ویروس همه عالم را درگیر کنند و به تعبیری بزرگ‌ترین چالش دهه‌های اخیر را پس از جنگ جهانی دوم پدید آورند (۳)؛ انتشار گازهای گلخانه‌ای در یک قاره می‌تواند کشاورزی را در قاره‌ای دیگر تحت‌تأثیر قرار دهد و بسیاری از شرکت‌های دخانی و محصولات غذایی، عرضه جهانی دارند. نکته مهم و قابل تأمل این است که مشکلات مهم بهداشت عمومی با بهداشت عمومی حل نخواهند شد.

نسل جدید دانشجویان با فن‌آوری دیجیتال بزرگ شده‌اند؛ از دیسیپلین‌های متفاوتی وارد دانشکده بهداشت می‌شوند و بالطبع دیدگاه‌ها و علایق متفاوتی دارند. با توجه به تعهد بهداشت عمومی نسبت به عدالت اجتماعی، لازم است در تدوین برنامه‌های درسی خود وسیع‌تر فکر کنیم. جذب و تربیت افراد متعهد و سخت‌کوشی که رابطه بین منافع فردی و اجتماعی را درک می‌کنند اهمیت زیادی دارد. واقعیتی که افراد را به سمت رشته‌های بهداشت عمومی‌سوق می‌دهد احساس خدمت‌رسانی و دلسوزی است. مهم‌تر از مهارت علمی و فنی، وارستگی انسانی و توانمندی‌های اخلاقی لازمه خدمت معنادار درعرصه سلامت عمومی است، دانشکده بهداشت باید بتواند به این احساس، مهارت و ابزارهای لازم برای کمک و خدمت را اضافه کند (۴) .

در دنیای امروز، بازار کار برای کارکنان سلامت به‌طور روزافزونی در حال افزایش است. این موضوع تنها در حوزه ارائه خدمات سلامت در سطح محلی و کشوری نیست؛ بسیاری از سازمان‌ها و حوزه‌های خارج از حوزه وزارت بهداشت، به طور روزافزونی به خدمات سلامت عمومی علاقه‌مند شده‌اند. تأثیرات مثبت و مهم بهداشت عمومی روزبه‌روز روشن‌تر می‌شود و بهداشت عمومی‌بیشتر دیده می‌شود. این به معنی تاکید بر افزایش فرصت‌های شغلی نیست؛ بلکه به معنی افزایش فرصت همکاری با حوزه‌های خارج از نظام سلامت است. بنابراین همکاری گرفتن از حوزه‌های مختلف که فعالیت آن‌ها بر سلامت مردم اثر می‌گذارد و ایجاد شرکای جدید برای آموزش دانشجویان از اهمیت ویژه ای برخوردار است و می‌تواند ارزش افزوده ای ایجاد کند.

برای پاسخ به این تغییرات و نیازهای جدید، لزوم بازنگری و ژرف‌اندیشی در تدوین و اجرای برنامه‌های درسی رشته‌های بهداشت احساس می‌شود. در فرایند این بازنگری، چند اصل مهم را باید به خاطر سپرد:

۱. با روشن شدن افق‌های جدید برای آموزش در دانشکده بهداشت، علاوه بر تفکر درخصوص ایده‌های جدید، لازم است عادت‌ها و روش‌های قدیمی برگزاری کلاس نظیر رویکردهای معلم‌محور در کلاس درس نیز دستخوش تغییرات شود. دانشکده بهداشت بایستی از رویکردهای آموزشی فعال، یکپارچه، بین رشته ای، و پروژه‌محور برای آموزش دانشجویان استفاده کند. آموزش در دانشکده بهداشت باید از تدریس به یادگیری، از رشته‌های تخصصی متمرکز به برنامه‌های ادغام یافته‌تر، از آموزش در کلاس درس به آموزش در عرصه، از حفظ کردن به کاربرد دانش، از روش‌های سنتی آموزش به روش‌های پویا و مدرن و مؤثر، و از آموزش‌های ایستا به آموزش‌ها پویا و پاسخگو به نیازهای کشور و جهان و داشتن دید اکولوژیک به موضوعات معطوف شود(۵).

۲. توسعه شایستگی‌ها و مهارت‌های عملی و در عرصه در آموزش بهداشت عمومی اهمیت روزافزونی دارد. این به معنی تضعیف آموزش‌های نظری نیست بلکه کمک می‌کند پایه‌ای استوار برای تجربه مفاهیم نظری در عمل فراهم شود. این هدف کمک می‌کند تا دانش‌آموختگان دانشکده، بتوانند با اطمینان، از دانش و مهارت خود برای حل مشکلات پیچیده استفاده کنند.

[Downloaded from ijhp.ir on 2026-11-24]

۳. آموزش در دانشکده بهداشت به نحوی باشد که فرصت ایجاد پروژه‌های مشترک، گروهی، و بین رشته‌ای برای دانشجویان رشته‌های مختلف با تجارب و سبک‌های یادگیری مختلف فراهم شود. آموزش‌های بین‌رشته‌ای بی‌شک در سال‌های آتی سرعت خواهند گرفت. علاوه بر آموزش‌های بین‌رشته‌ای داخل دانشکده‌ای، لازم است آموزش بهداشت عمومی را با برنامه‌ها و رشته‌های دیگر دانشگاه‌ها مثل علوم رفتاری، مهندسی، جامعه‌شناسی، حقوق، سیاست خارجی، فن‌آوری اطلاعات، جمعیت‌شناسی و غیره پیوند بزنیم. اهمیت تشریک مساعی بین حوزه‌های مختلف در آموزش بهداشت عمومی به این معنی است که کم‌کم امکان کار بدون در نظر گرفتن پیشرفت‌های پزشکی بالینی، مهندسی، برنامه‌ریزی شهری و بسیاری از حوزه‌های دیگر ممکن نخواهد بود.

۴. آموزش در حوزه سلامت عمومی، ادامه‌دار است. حتی متخصصان شناخته‌شده حوزه بهداشت عمومی‌هم نیاز به دانش و مهارت جدید دارند و آن چیزی که یک‌بار آموخته‌اند برای تمام عمر حرفه‌ای‌شان کافی نیست. این موضوع در برنامه‌های توانمندسازی استادان به شکل‌های مختلف از شرکت در کارگاه‌ها تا فرصت‌های مطالعاتی پیش‌بینی شده است. آموزش مجازی یکی از این برنامه‌های مهم است که دیر یا زود ورود جدی به آن لازم خواهد بود. بحران جهانی اخیر کووید ۱۹ و تعطیلی بسیاری دانشگاه‌ها در سراسر جهان، اهمیت سرمایه‌گذاری و بهره‌گیری از زیرساخت‌های لازم برای آموزش مجازی و از راه دور را بیش از پیش نشان داد.

موضوعات ضروری برای آموزش در دانشکده بهداشت

حل مسئله. آموزش در دانشکده بهداشت باید افرادی با تفکر انتقادی پرورش دهد تا شکاف دانش را تشخیص دهند و سریع عمل کنند. در دنیای نامطمئن، غیرممکن است بتوان آینده را کاملا پیش‌بینی کرد. بنابراین این حوزه نیاز به "ماجراجویانی" دارد که آنچه را می‌دانند در ناشناخته‌های حوزه بهداشت عمومی به کار برند.

چگونگی کارکرد نظام سلامت. دانش‌آموختگان بهداشت باید رابطه بین مراقبت پزشکی و نظام سلامت؛ و همچنین عواملی که سلامت را بهبود می‌بخشند یا به آن صدمه می‌زند و تعامل بین آن‌ها شامل رفتار، ژنتیک، نظام ارجاع، شبکه‌های مراقبت بهداشتی و نقش دولت را بدانند.

رهبری. توسعه مهارت‌های رهبری برای ایجاد ارتباطات به منظور حمایت‌طلبی برای بهداشت عمومی و درگیر کردن سایر بخش‌های سلامت و بخش‌های خارج از سلامت موضوعی کلیدی است. با وارد کردن اجزایی از رهبری به محتوای آموزشی دانشجویان، فارغ‌التحصیلان با توانایی‌های رهبری در حوزه کاری خود آشنا خواهند شد.

مدیریت و کار گروهی. آموزش مهارت‌های مدیریتی کمک خواهد کرد تا دانش‌آموختگان بتوانند مدیران مؤثری باشند که می‌دانند چطور در یک تیم و به صورت بین رشته‌ای کار کنند. دانشجویان لازم است کار تعاملی و تشریک مساعی را یاد بگیرند تا ارزش افزوده‌ای برای حل مشکلات پیچیده بهداشتی پیدا کنند.

سلامت جهانی. داشتن دیدگاه جهانی به نفع همه است حتی کسانی که در دفاتر کار خود نشسته‌اند و هیچگاه کشور را ترک نکرده‌اند. سلامت جهانی باید بخشی از آموزش برای هر دانشجوی بهداشت عمومی باشد. آشنایی با فرهنگ‌پذیری و شایستگی‌های فرهنگی و موضوعات سلامتی مربوط به مهاجران در این مقوله می‌گنجد.

سیاست‌گذاری. دانش‌آموختگان دانشکده باید درک کاملی از فرایند سیاست‌گذاری داشته باشند تا برای حمایت‌طلبی برای تغییر در حوزه تخصصی خود آماده شوند. سیاست‌گذاری یک ابزار مهم و اثرگذار در بهداشت عمومی است. تدوین سیاست‌هایی نظیر برچسب‌گذاری محصولات غذایی، حذف سموم، و ایمنی محل‌های کار مثال‌هایی از این دست است. حمایت‌طلبی برای ایجاد تغییر در قوانین و مقررات، درک اثر فرایندهای سیاسی، افزایش آگاهی عموم جامعه نسبت به موضوع، استفاده از رسانه و همکاری سازمان‌های مردم نهاد از روش‌های مهم برای تأثیر بر سیاست‌گذاران است.

علم توسعه. علم و توسعه در پیوند نزدیک با هم هستند و نمی‌توانند جدا از هم درک شوند و توسعه مبتنی بر علم مدرن، عاملی برای ایجاد قدرت پویا برای دولت‌ها است. هرچند مفهوم "علم برای خودش" بطور یقین یکی از انگیزه‌های دانشمندان در طول تاریخ برای گسترش علوم بوده است، اما "علم" برای "اقدام"، بدون شک مهم‌ترین ویژگی تمدن معاصر است. انسان‌های امروزی به "بهره‌وری (efficiency)" باور دارند. آن‌ها بهره‌وری را یک وظیفه‌ی ضروری و یک شرط ضروری برای موفقیت می‌دانند. تعداد زیادی از ۱۷ هدف توسعه پایدار که توسط سازمان ملل تدوین شده‌اند، در ارتباط مستقیم و بقیه اهداف در ارتباط غیرمستقیم با موضوع سلامت هستند؛ بنابراین آشنایی دانشجویان بهداشت عمومی با علم توسعه، برای گسترده‌تر شدن دیدگاه آن‌ها نسبت به مفهوم توسعه پایدار و اهداف آن ضروری به نظر می‌رسد.

روش‌های تحلیل داده. دانش اپیدمیولوژی و آمار زیستی در آموزش دانشجویان بهداشت عمومی بسیار مهم است. دانش‌آموختگان باید بتوانند داده تولید کنند، از منابع مختلف به داده دسترسی یابند و داده‌ها را تحلیل کنند و از آن‌ها برای حل مسائل پیچیده استفاده کنند. اگر این آموزش در دانشکده رخ ندهد در آینده فرصت یادگیری آن، نه غیرممکن، اما بسیار کم خواهد بود. دنیای امروز دنیای داده‌های بزرگ است. این داده‌ها کم کم در دسترس پژوهشگران، سیاست‌گذران و عموم مردم قرار می‌گیرد.

[Downloaded from ijhp.ir on 2026-11-24]

آموزش روش کار با داده‌های بزرگ به منظور راهنمایی برای تصمیم‌سازی اهمیت زیادی دارد. در کنار داده‌های مرتبط با سلامت مثل پرونده‌های پزشکی، داده‌های دیگری هم وجود دارند به‌طور مثال عادات خرید مردم که می‌توانند جمعیت تحت مطالعه را بخش‌بندی کنند و همزمان محرمانگی افراد را جفظ کنند. موضوعات بیشتری هم در راه هستند مثل geo-tracking که به مداخلات اجازه می‌دهند در مکان‌های دور پایش بکنند و سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی برای رسم تصویر متغیرهای مؤثر بر هم مثل الگوهای ترافیک مسیرهای حمل و نقل. اگر بتوان به طور مؤثری از حجم بالای داده‌ها استفاده کرد فرصت‌های جدیدی خواهیم داشت تا سلامت مردم را بهبود ببخشیم، منابع را مؤثرتر به کار گیریم و مشکلات سلامت را پیشگیری و مدیریت کنیم.

تکنولوژی و اطلاعات. با پیشرفت تکنولوژی در دنیا، دانشجویان لازم است تکنولوژی اطلاعاتی، رسانه‌های جمعی، و اپلیکیشن‌های موبایل را به طور مؤثری درک کنند. این‌ها کاربردهای بی‌شماری در بهداشت عمومی خواهند داشت تا حدی که هنوز نمی‌توان پیش‌بینی کرد. برای مثال، برخی انواع "tele-public health" در قیاس با آنچه درحال‌حاضر در حال رخ دادن در پزشکی است می‌تواند راه‌حلی برای کمبود نیروی انسانی این حوزه باشد. آموزش رسانه و تأثیر آن و مهارت‌های تولید محتواهای آموزشی برای اثرگذاری بر آگاهی و نگرش و تدوین سیاست‌های عمومی سلامت ضروری است.

اقتصاد سلامت. دانش اقتصاد سلامت بخش پررنگی از کوریکولوم‌های بهداشت عمومی نیست. دانش کامل‌تر در این حوزه نظیر مدل‌های مالی و برنامه‌ریزی، ارزیابی اقتصادی، پایداری منابع، بهره‌وری و دیگر مهارت‌های کلیدی به‌طور روزافزون مورد نیاز است. حتی کارکنان بخش سلامت که ارتباط مستقیمی با امور مالی ندارند تحت تأثیر آن هستند و از آن‌ها انتظار می‌رود براساس منابع موجود برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری کنند. آموزش مذکور می‌تواند به شکل مطالعات موردی در پروژه‌ها به دانشجویان دانشکده آموزش داده شود.

ارتباطات. نوشتن و سخنرانی در جمع با استفاده از تکنولوژی باید در کوریکولوم دیده شود تا ارتباط را مؤثرتر کند. به‌علاوه، آموختن شناسایی و تحلیل و برقراری ارتباط مؤثر با مخاطبان متعدد یک موضوع کلیدی در تبادل اطلاعات با شرکا و جمعیت عمومی‌است. چه نوشتن برای گرنت و مقاله پژوهشی باشد، با به اشتراک گذاشتن دیدگاه از طریق رسانه‌های اجتماعی و یا چانه زنی یا حمایت طلبی برای سیاست‌گذاری باشد.

پژوهش‌های مشارکتی مبتنی بر جامعه. این پژوهش‌ها یک رویکرد مشارکتی در پژوهش است که اعضای یک اجتماع را به‌طور مساوی با نمایندگان سازمان‌ها و پژوهشگران در همه جنبه‌های فرایند پژوهش درگیر می‌کند. اینگونه پژوهش‌ها به‌طور معمول با هدف حل معضلات و مشکلات اجتماعی برای مردم و به دست مردم انجام می‌شود. یادگیری اینگونه پژوهش‌ها می‌تواند به عنوان روشی برای پاسخگویی به مسئولیت‌های اجتماعی دانشکده و کمک به حل مشکلات سلامت جوامع استفاده شود.

اخلاق. آموزش اخلاق از ارکان بسیار مهم و ضروری آموزش در جامعه امروزی است. هرچند آموزش اخلاق از نهاد خانواده شروع شده و در مدارس ادامه می‌یابد، دانشکده هم باید از فرصت خود برای آموزش اخلاق و گسترش فضایل اخلاقی دانشجویان به منظور تعمیق حس مسئولیت‌پذیری و کمک و همدلی در بهبود سلامت جامعه بهره بگیرد.

هدف دانشکده‌های بهداشت دنیا در قرن ۲۱ تربیت متخصصانی است که دانش وسیع، بین رشته‌ای و عمیق همراه با مهارت‌های لازم را دارند و آنچه بر سلامت عموم مردم تأثیرگذار است را به خوبی می‌دانند. با نگاهی به چشم‌انداز آینده، پیشرفت و دگرگونی در آموزش در دانشکده بهداشت می‌تواند فرصت بی همتایی برای دانشجویان فراهم کند تا بتوانند از عهده چالش‌های سلامت در جمعیت عمومی در طول دهه‌های بعد برآیند. بدیهی است در این مسیر توانمندسازی استادان به روش‌های مختلف با تأکید بر همکاری با دانشکده‌های بهداشت مطرح دنیا ضروری می‌باشد. لازم به ذکر است که دانشکده بهداشت باید ارتباط خود را با دانش‌آموختگانش در سراسر عمر حفظ کند. آموزش‌های مداوم به دانش‌آموختگان و از طرف دیگر، حمایت، و پشتیبانی و پیگیری دانشجویان توسط دانش‌آموختگان و ارائه تجربه‌های آن‌ها مهم هستند.

در پایان باید مطمئن شویم دانش‌آموختگان این دانشکده، شایستگی‌های لازم آموزشی، پژوهشی، مدیریتی، و خدمت‌رسانی برای شغل خود را به دست آورده‌اند.

نتیجه‌گیری

دانشکده بهداشت برای پاسخگویی به علوم جدید و نیازهای متفاوت در زمان‌های متفاوت، و فرصت‌های رشد، نیاز به حرکت در مسیر تکاملی دارد. بخشی از ضرورت این حرکت تکاملی، ناشی از این است که مشکلات موجود، علوم و رویکردهای جدید می‌طلبند. بخش دیگر، به علت افزایش درک ما از تعیین‌کننده‌های سلامت، ارتباطات و تعاملات بین آن‌ها است. برای بهبود وضعیت سلامت در جامعه، لازم است از طریق آموزش‌های نظری و عملی به‌روز و اجرای پژوهش‌های اصیل، متخصصان با کیفیت در حوزه بهداشت تربیت کنیم. آموزش متخصص با کیفیت باید دغدغه همه باشد چرا که متخصص بهداشتی که خوب آموزش دیده است توانایی آن را خواهد داشت که برنامه‌ها، مداخلات و سیاست‌های مؤثر و به‌روز مورد نیاز برای بهبود سلامت جمعیت در طول سال‌های آتی را فراهم کند. اگر چشم به راه چنین متخصصانی هستیم باید علاقمند به ارائه باکیفیت‌ترین و به‌روزترین دانش مرتبط با سلامت باشیم.

[Downloaded from ijhp.ir on 2026-11-24]

Opinion

School of Public Health: Future Orientations for Education

Elham Shakibazadeh*[1], Amirhossein Takian[2], Ali Akbari Sari[3]

Abstract

Background: The needs of society in the field of public health are rapidly changing. Schools of public health should prepare their students for the ever-changing world. However, the main value and responsibility of the schools is the commitment to public health. This article reviews the challenges and tasks of the schools of public health, and discusses the necessary areas for teaching in schools.

Methods: In this study, we reviewed a variety of literature on the issue.

Results: Some important points to be considered in reviewing public health curriculums include: changing traditional methods of teaching, developing education skills and competencies, creating opportunities for interdisciplinary research projects, and continuity of education. Necessary topics for education in the schools of public health are as follows: Problem solving, health system functions, leadership, management and teamwork skills, global health policy, development, data analysis methods, technology and information processing, health economics, communication, community-based participatory research, and ethics. Looking at the future prospects, advances and changes in education at the school of public health can provide students with a unique opportunity to address health challenges in the general population over the next few decades.

Conclusion: School of public health needs to move in an evolutionary direction to meet the new and upcoming sciences and the different needs and opportunities for growth. In order to improve health situations in the society, it is necessary to train quality specialists in the field of public health through up-to-date theoretical and practical training and conducting research.

Keywords: Health Education, Public Health, Public Health Schools

منابع

1. Rabbani F, Shipton L, White F, Nuwayhid I, London L, Ghaffar A, et al. Schools of public health in low and middle-income countries: an imperative investment for improving the health of populations? BMC Public Health 2016; 16(1): 941.
2. Takian A, Akbari-Sari A. Sustainable Health Development Becoming Agenda for Public Health Academia. Iran J Public Health 2016; 45(11): 1502-1506.
3. Raoofi A, Takian A, Akbari Sari A, Olyaeemanesh A, Haghighi H, Aarabi M. COVID-19 pandemic and comparative health policy learning in Iran. Arch Iran Med 2020; 23(4): 220–234.
4. Sullivan L, Magaña L, Galea S. Peering into the future of public health teaching. Lancet 2018; 3(6): e268.
5. Institute of Medicine (US) Committee on Educating Public Health Professionals for the 21st Century. Hernandez L, editor. Who Will Keep the Public Healthy? Workshop Summary. Washington (DC): National Academies Press (US); 2003.

1. * Corresponding Author: Department of Health Education and Promotion, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences
2. Department of Global Health and Public Policy, School of Public Health Health Equity Research Center (HERC), Department of Health Management and Economics, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences (TUMS).
3. Department of Health Economics & Management, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences

[Downloaded from ijhp.ir on 2026-11-24]